

مقایسه سلامت روان و عملکرد تحصیلی دانشآموزان نوجوان مصروع و غیرمصروع

مجید عیدی بایگی^۱، مهناز مهرابی زاده هنرمند^۲، یحیی اکبری شایه^۳، بهمن زارع زادگان^۴ و
علی احمدیان^۵

تاریخ وصول: ۹۲/۳/۱۸ تاریخ پذیرش: ۹۲/۲/۲۰

چکیده

هدف پژوهش حاضر مقایسه سلامت روان و عملکرد تحصیلی دانشآموزان نوجوان مصراع و غیر مصراع
۱۲-۱۸ سال دوره‌های راهنمایی و متوسطه شهر اهواز در سال تحصیلی ۱۳۸۹-۹۰ بود. روش پژوهش حاضر
علی- مقایسه‌ای بود. جامعه پژوهش حاضر کلیه دانشآموزان مقاطع راهنمایی و متوسطه شهر اهواز بود که
در سال تحصیلی ۱۳۸۹-۹۰ مشغول به تحصیل بودند. نمونه مورد بررسی شامل ۲۶ دانشآموز مصراع بود
که با روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند، ۲۴ دانشآموز عادی به عنوان گروه گواه نیز با آنان هم‌تا
شدند. سپس پرسشنامه سلامت روان فرم ۲۸ سوالی در مورد هر دو گروه به صورت انفرادی اجرا شد. جهت
بررسی عملکرد تحصیلی آزمودنی‌ها معدل تحصیلی سال گذشته آنان در نظر گرفته شد. داده‌های بدست
آمده با روش‌های آمار توصیفی و تحلیل واریانس چند راهه مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. نتایج نشان
داد که بین دانشآموزان مصراع و دانشآموزان غیر مصراع در سلامت روان کلی و تمامی حیطه‌های آن
(به جز اضطراب) و هم‌چنین بین عملکرد تحصیلی دو گروه تفاوت معنی‌داری وجود (p<0.05) دارد. به
طوری که دانشآموزان مصراع از نظر سلامت روان کلی، نشانه‌های جسمی، بدکارکرد اجتماعی و
نشانه‌های افسردگی وضعیت نامطلوب‌تر و عملکرد تحصیلی ضعیف‌تری داشتند. ابتلا به صرع می‌تواند
سلامت روان و عملکرد تحصیلی نوجوانان مصراع را کاهش دهد. پیشنهاد می‌گردد آزموزش‌هایی در جهت
آموزش بهداشت روانی این دانشآموزان و هم‌چنین آموزش‌هایی به اولیا و مریبان این افراد در جهت بهبود
سلامت روان و عملکرد تحصیلی فرزندان شان داده شود.

واژگان کلیدی: صرع، سلامت روان، عملکرد تحصیلی، نوجوانان.

۱. کارشناس ارشد روان‌شناسی بالینی، عضو باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تربت حیدریه.

۲. استاد گروه روان‌شناسی، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه شهید چمران اهواز (نویسنده مسئول)
M-mehrabizadeh@yahoo.com

۳. کارشناس ارشد روان‌شناسی بالینی، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه شهید چمران اهواز

۴. دانشجوی کارشناسی ارشد روان‌شناسی بالینی، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه شهید چمران اهواز

۵. کارشناس ارشد روان‌شناسی بالینی، مدرس دانشگاه پیام نور

صرع از شایع‌ترین اختلال‌های مزمن عصبی و از مهم‌ترین مشکلات سلامت در کشورهای در حال توسعه می‌باشد که شیوع آن به ۵/۷ درصد می‌رسد (بی‌شایپ و بوآگ^۱، ۲۰۰۶). بیمار مصروف فردی است که همواره دچار ناآگاهی نسبت به محیط و تغییرات در کنش‌های الکتروشیمیایی مغز می‌شود (به نقل از شاملو، ۱۳۸۶). تشخیص صرع می‌تواند منجر به برخی مشکلات روانی در افراد شود. چنین تشخیصی در افراد می‌تواند واکنش شیوه سوگ (شوک)، اضطراب، چانه‌زنی، افسردگی، خشم و پذیرش) ایجاد نماید (ساکلارس^۲، ۱۹۹۶، به نقل از دهیلس^۳، ۲۰۰۷). غیر قابل پیش‌بینی بودن و هم‌چنین مزمن بودن این بیماری می‌تواند عملکرد جسمی، روانی و اجتماعی بیمار را تحت تأثیر قرار دهد (باکی^۴ و همکاران، ۲۰۰۴). شیوع مشکلات رفتاری در کودکان مبتلا به صرع دو برابر بیشتر از کودکان مبتلا به بیماری‌های مزمنی است که سیستم عصبی مرکزی را درگیر نمی‌کنند و چهار برابر بیشتر از کودکان سالم است (بهرمن^۵، ۲۰۰۴). با توجه به اینکه بیماری صرع یک اختلال مزمن است و بیمار مصروف جهت برآوردن نیازهای خود وابستگی‌های زیادی به اطرافیان خود دارد (بینبورگ، میشل، اسچمیلت، الگ و اروبر^۶، ۲۰۰۵)، این وضعیت می‌تواند بر سلامت روان فرد مصروف، به خصوص در صورت عدم استفاده از روش‌های صحیح مقابله با استرس مؤثر باشد. این اختلال فراگیر نه تنها شامل تشنج است، بلکه سبب مشکلات رفتاری، تحصیلی و اجتماعی نیز هست. این بیماری می‌تواند بر کل نظام خانواده و از جمله روابط کودک والد تأثیر قابل توجیه داشته باشد (رودنبرگ^۷ و همکاران، ۲۰۱۱).

پژوهش‌هایی که در زمینه سلامت بیماران مصروف انجام شده است نشان می‌دهند که افراد مبتلا به صرع زمینه ایجاد مشکلات رفتاری و عاطفی مثل افسردگی و اضطراب را دارند و ممکن است به مشکلات جسمی مبتلا شوند که این امر می‌تواند باعث مشکلاتی در تحصیل

-
1. Bishop & Boag
 2. Sackellares
 3. D Hills
 4. Baki
 5. Behrman
 6. Beyenburg, Mitchell, Schmidt, Elge, Ereuber
 7. Rodenburg

فرد شود (ویلیامز^۱ و همکاران، ۲۰۰۳؛ رودنبرگ^۲، استمس، میجر، آلدنکامپ و دکوویک^۳، ۲۰۰۵). سلامت روان حالتی از بهزیستی روانشناختی است به طوری که فرد بتواند با جامعه کنار بیاید و موقعیت‌های شخصی و ویژگی‌های اجتماعی برای او رضایت بخش جلوه کند (садوک^۴ و سادوک، ۲۰۰۷؛ به نقل از صفوی، پارسانیا و احمدی، ۱۳۸۹). پژوهش‌های مختلف ارتباط بین صرع و اختلال‌های روانپزشکی را نشان می‌دهند (بی‌شاب، ۲۰۰۲؛ کانر^۵، لی^۶، ۲۰۰۷؛ لنتیمی، بارتلیمی و تینیز^۷، ۲۰۰۹). پژوهش‌ها نشان می‌دهند افسردگی و اضطراب در افراد مصروف در مقایسه با جمعیت عادی از شیوع بالاتری برخوردار می‌باشد (اکینسی^۸ و همکاران، ۲۰۰۹).

مطالعات نشان داده است که افراد مصروف در معرض مشکلاتی مثل اختلال در شناخت، کارکرد روانی اجتماعی و افت تحصیلی در روند تحصیل خود هستند (جنسون^۹، ۲۰۱۱). پیشرفت تحصیلی تجلی جایگاه تحصیلی یک دانش آموز می‌باشد، این جایگاه ممکن است به نمره‌ای برای یک درس یا معدل مجموعه‌ای از دروس در یک گروه یا تمامی دروس اطلاق گردد (لوین^۹، ۱۹۶۷؛ به نقل از ذکایی، ۱۳۸۷). تحصیل بخش مهمی از زندگی فرد را تشکیل می‌دهد، افزون بر این کیفیت و کمیت این تحصیل نقش مهمی در آینده فرد ایفا می‌کند (آتش افروز، پاکدامن و عسگری، ۱۳۸۷).

بیماران مبتلا به صرع، بیشتر در معرض مشکلات شناختی هستند. این بیماری می‌تواند باعث آسیب‌های مغزی گردد و یا آسیب‌های موجود را تشدید نماید (نایینان، ۱۳۸۳). افزون بر این افرادی که به این اختلال مبتلا هستند به احتمال بیشتری در روند تحصیلی خود دچار افت تحصیلی، قطع ارتباط با مدرسه و مشکلات آموزشی می‌شوند که این عوامل می‌تواند

1. Wiliams
2. Rodenburg, Stams, Meijer, Aldenkamp, Dekovic
3. Sadock
4. Karnner
5. Lee
6. Lanteaume, Bartolomin & Tonazzzo
7. Ekinci
8. Jenson
9. Lewin

عملکرد تحصیلی، عزت نفس، خودپنداره و در نهایت سلامت روان این دانشآموزان را تحت تأثیر قرار دهد. افزون بر نقص شناختی سایر عوامل بالقوه مؤثر در ارتباط با مشکلات مربوط به مدرسه عبارتند از: نقص شناختی ویژه، مشکلات رفتاری و به تعویق انداختن تحصیلات (سیلانپا^۱، ۲۰۰۴). رلی و نویل^۲ (۲۰۱۱) در پژوهش مروری که پیشرفت تحصیلی در افراد مصروف را از سال ۱۹۸۰ تا ۲۰۱۰ مورد بررسی قرار داده بوند، نشان دادند که پیشرفت تحصیلی در افراد مصروف از پیشرفت این افراد در زمینه‌های غیرتحصیلی پایین‌تر می‌باشد. بررسی‌ها نشان داده‌اند که نوجوانان مبتلا به صرع از مشکلات روان‌شناختی به ویژه در حیطه سلامت روان، افت تحصیلات و مشکلات آموزشی رنج می‌برند و در همین راستا دچار مشکلاتی در تحصیل و مدرسه نیز می‌شوند و چنین وضعیتی می‌تواند بر سلامت روان و عملکرد تحصیلی این دانشآموزان مؤثر باشد و حتی تشکیل یک چرخه معیوب با کاهش عملکرد و سلامت را بدهد. با توجه به مطالب فوق این پژوهش به دنبال بررسی این سوال است، آیا بین سلامت روان و عملکرد تحصیلی دانشآموزان مصروف و دانشآموزان غیر مصروف در شهر اهواز تفاوتی وجود دارد؟

روش

در این پژوهش بر اساس سؤال‌های تدوین شده از پژوهش علی- مقایسه‌ای استفاده شده است. این روش اساساً برای تحقیق درباره‌ی روابط علی به کار می‌رود، اما از این روش برای تعیین اثر اختلاف‌های مشاهده شده در بین گروه‌ها نیز استفاده می‌شود. از این روش زمانی برای مشاهده اختلاف بین گروه‌ها استفاده می‌شود که با متغیرهای خصیصه‌ای مستقل سروکار داشته باشیم. در پژوهش حاضر نیز چون مصروف بودن یا نبودن یک متغیر خصیصه‌ای مستقل می‌باشد از این روش استفاده می‌شود. جامعه آماری پژوهش حاضر کلیه دانشآموزان ۱۲ تا ۱۸ سال مقاطع راهنمایی و متوسطه شهر اهواز بود که در سال تحصیلی ۱۳۸۹-۹۰ در این مدارس مشغول به تحصیل بودند. نمونه پژوهش حاضر شامل ۲۴ دانشآموز مصروف و ۲۴ دانشآموز غیر مصروف بود که با روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند. به این صورت که به کمک

1. Sillanpaa
2. Reilly & Nevill

لیست مدارس آموزش و پرورش و لیست پرونده‌های دانشآموزان صرعی مرآکز بهداشت شهر اهواز، تعداد ۲۹ دانشآموز مبتلا به صرع دارای پرونده شناسایی و از بین آن‌ها فقط امکان دسترسی و انجام آزمون در مورد ۲۴ دانشآموز مصروف وجود داشت و همین تعداد انتخاب شد، برای انتخاب گروه گواه از شیوه همتاسازی استفاده شد. بدین صورت که با در نظر گرفتن متغیرهایی مانند سن، جنسیت، مقطع تحصیلی از بین همکلاسی‌های این دانشآموزان فردی با این افراد همتا شد. میانگین سن دانشآموزان مصروف ۱۴/۹۶ با انحراف استاندارد ۱/۹۴ و میانگین سنی گروه همتاسازی ۱۴/۷۹ با انحراف استاندارد ۲/۱ بود. ۳۴ نفر از نمونه را دختران و ۱۴ نفر را پسران تشکیل می‌داد.

ابزار پژوهش: به منظور بررسی سلامت روان دانشآموزان از پرسشنامه سلامت عمومی فرم ۲۸ سوالی (GHQ-28) استفاده شد. این پرسشنامه به صورت فرم‌های ۶۰، ۳۰، ۲۸ و ۱۲ سؤالی می‌باشد. فرم ۲۸ سؤالی در اقدامی به منظور افزایش واریانس و بر اساس تحلیل عوامل بر روی فرم اصلی ساخته شد و شامل چهار مقیاس ۷ سوالی (نشانه‌های جسمی، نشانه‌های اضطرابی، اختلال در عملکرد اجتماعی و نشانه‌های افسردگی) می‌باشد (گلدبرگ و هیلیر^۱، ۱۹۷۹؛ به نقل از ابوالقاسمی و نریمانی، ۱۳۸۵). مطالعات روان‌سنجی مختلف حاکی از پایایی و روایی قابل توجه پرسشنامه سلامت عمومی ۲۸ سوالی می‌باشد (چانگ^۲ و اسپرزر^۳، ۱۹۹۴، به نقل از ساعتچی، کامکاری و عسگریان، ۱۳۸۹). در پژوهشی ضریب پایایی بازآزمایی پرسشنامه GHQ-28 را با فاصله زمانی ۲ تا ۴ هفته ۵۵٪ بدست آوردند که ضریب پایایی با روش بازآزمایی برای هر یک از خرده مقیاس‌های چهارگانه بین ۰/۴۲ تا ۰/۴۷ بوده است. در پژوهش آتش افروز (۱۳۸۶) ضرایب پایایی کل پرسشنامه را به روش آلفای کرونباخ ۰/۹۲ بدست آمد و برای هریک از خرده مقیاس‌های نشانه‌های جسمی، نشانه‌های اضطرابی، اختلال در عملکرد اجتماعی و نشانه‌های افسردگی به ترتیب ۰/۷۱، ۰/۸۰، ۰/۹۳ و ۰/۷۸ بدست آمد. روایی همگرای این آزمون با مقیاس SCL-90^۴ برابر با ۰/۸۷، گزارش شده است (هومن، ۱۳۷۶).

همچنین در پژوهش حاضر به منظور سنجش عملکرد تحصیلی دانشآموزان، معدل درسی سال تحصیلی گذشته آنان مورد استفاده قرار گرفت.

1. Goldberg & Hillier
2. Chung
3. Spears

روش گردآوری داده‌ها: پس از انجام نمونه‌گیری، پرسشنامه سلامت روان (GHQ-28) در هر دو گروه به صورت انفرادی اجرا شد. روند تکمیل پرسشنامه‌ها با همکاری مسئولین مدارس به صورتی انجام می‌شد که دانش آموزان مصروف و همتایانشان متوجه دلیل انتخاب خود و یا هدف پژوهش نمی‌شدند و از این لحاظ پژوهش یک سر کور بود. جهت بررسی عملکرد تحصیلی آزمودنی‌ها معدل تحصیلی سال گذشته آنان در نظر گرفته شد. داده‌های بدست آمده با روش‌های آمار توصیفی و تحلیل واریانس چند راهه با استفاده از نرم افزار آماری SPSS 16 مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

نتایج

میانگین و انحراف استاندارد نمره‌های سلامت روان و خرده مقیاس‌های نشانه‌های جسمی، نشانه‌های اضطرابی، بدکارکردی اجتماعی و نشانه‌های افسردگی و همچنین میانگین و انحراف استاندارد نمره‌های معدل تحصیلی دو گروه دانش آموزان مصروف و غیر مصروف در جدول ۱ نشان داده شده است.

جدول ۱ میانگین و انحراف استاندارد نمره‌های سلامت روان، خرده مقیاس‌های آن و عملکرد تحصیلی در دو گروه دانش آموزان مصروف و عادی

مقیاس	تعداد	دانش آموزان مصروف				دانش آموزان عادی	
		میانگین	انحراف استاندارد	میانگین	انحراف استاندارد	میانگین	انحراف استاندارد
نشانه‌های جسمی	۲۴	۸/۰۸	۳/۷۴	۵/۶۲	۲/۶۱	۵/۶۲	۲/۶۱
نشانه‌های اضطرابی	۲۴	۸/۶۶	۴/۴۰	۶/۳۷	۴/۶۲	۶/۳۷	۴/۶۲
بدکارکردی اجتماعی	۲۴	۱۱/۸۳	۲/۷۴	۹/۲۷	۳/۴۷	۹/۲۷	۳/۴۷
نشانه‌های افسردگی	۲۴	۸/۴۵	۵/۵۰	۲/۶۲	۳/۲۹	۲/۶۲	۳/۲۹
نمره کل سلامت روان	۲۴	۳۷/۰۴	۱۲/۷۲	۱۲/۹۲	۱۰	۲۳/۹۲	۲/۶۵
عملکرد تحصیلی	۲۴	۱۵/۵۱	۲/۲۹	۱۸/۲۰	۱/۶۵	۱۸/۲۰	۱/۶۵

همانطور که در جدول نشان داده شده است میانگین نمره کل سلامت روان در دانش آموزان مصروف ۳۷/۰۴ با انحراف استاندارد ۳/۷۴ و در گروه غیر مصروف با انحراف استاندارد ۱۰ می‌باشد. یادآوری می‌شود که هر چه نمره فرد در پرسشنامه سلامت روان بالاتر باشد فرد از سلامت روان پایین تری برخوردار می‌باشد. همچنین میانگین نمره‌های معدل

تحصیلی دانشآموزان مصروف ۱۵/۵۱ با انحراف استاندارد ۲/۲۹ در گروه همتا ۱۸/۲۰ و با انحراف استاندارد ۱/۶۵ بدست آمد. میانگین نمره‌های خرده مقیاس نشانه‌های جسمی در گروه مصروف ۸/۰۸ با انحراف استاندارد ۳/۷۴ و در گروه غیر مصروف ۵/۶۲ با انحراف استاندارد ۲/۶۱ بدست آمد. میانگین نمره‌های علائم اضطرابی در گروه مصروف ۸/۶۶ با انحراف استاندارد ۴/۴۰ و در همتایان شان ۳/۳۷ با انحراف استاندارد ۴/۶۲ و میانگین نمرات بد کار کردی اجتماعی در دانشآموزان مصروف ۱۱/۸۳ با انحراف استاندارد ۲/۷۴ و در گروه همتا ۹/۲۷ با انحراف استاندارد ۳/۴۷ بدست آمد. در متغیر نشانه‌های افسردگی نیز میانگین نمره‌های در دانشآموزان مصروف ۸/۴۵ با انحراف استاندارد ۵/۵۰ و در دانشآموزان غیر مصروف ۲۳/۹۲ با انحراف استاندارد ۱۰ محاسبه شده است. برای بررسی معناداری تفاوت بین دو گروه مصروف و غیر مصروف در سلامت روان و عملکرد تحصیلی از آزمون تحلیل واریانس چند متغیری استفاده شد، که نتایج آن در جدول ۲ نشان داده شده است.

جدول ۲ نتایج حاصل از تحلیل واریانس چند متغیری (مانوا) بر روی میانگین‌های نمره کل سلامت روان و عملکرد تحصیلی دانشآموزان دو گروه

آزمون‌ها	شاخص‌های آماری	مقدار	درجه آزادی فرضیه	درجه آزادی خط	F مقدار	سطح معناداری
آزمون اثر پیلاتی	۰/۴۱۴	۲		۴۱	۱۴/۴۷	P<۰/۰۰۱
آزمون لامبدای ویلکز	۰/۵۸۶	۲		۴۱	۱۴/۴۷	P<۰/۰۰۱
آزمون اثر هتلینگ	۰/۷۰۶	۲		۴۱	۱۴/۴۷	P<۰/۰۰۱
آزمون ریشه روی	۰/۷۰۶	۲		۴۱	۱۴/۴۷	P<۰/۰۰۱

P<۰/۰۵

نتایج جدول ۲ نشان می‌دهد که بین دانشآموزان مصروف و غیر مصروف از لحاظ متغیرهای سلامت روانی و عملکرد تحصیلی تفاوت معنی‌داری در سطح ($P<۰/۰۰۱$) وجود دارد. بنابراین می‌توان گفت پس از انجام تحلیل واریانس چند متغیری و اطمینان یافتن از تفاوت بین حداقل یکی از نمرات دو گروه برای مشخص شدن منبع این تغییر به انجام دو تحلیل واریانس یک راهه در متن مانوا اقدام شد، که نتایج آن در جدول ۳ نشان داده شده است.

فرضیه ۱ و ۲ بین سلامت روان و عملکرد تحصیلی دانشآموزان نوجوان مصروف و غیر مصروف تفاوت وجود دارد.

جدول ۳ نتایج حاصل تحلیل واریانس یک راهه در متن مانوا جهت مقایسه سلامت روان و عملکرد تحصیلی در دانشآموزان دو گروه

مقیاس	منبع تغیرات	مجموع مجذورات آزادی	درجه آزادی	میانگین مجذورات	F مقدار	سطح معناداری
سلامت روان	بین گروهها	۲۰.۶۷/۱۸	۱	۲۰.۶۷/۱۸	۱۵/۷۷	P<۰.۰۰۱
	درونوں گروهها	۶۰.۲۶/۷۹	۴۶	۱۳۱/۰۱		
	کل	۸۰.۹۳/۹۷	۴۷			
عملکرد تحصیلی	بین گروهها	۸۶/۹۶	۱	۸۶/۹۶	۲۱/۷۲	P<۰.۰۰۱
	درونوں گروهها	۱۸۴/۱۶	۴۶	۴		
	کل	۲۷۱/۱۳	۴۷			

P<.005

نتایج تحلیل واریانس یک راهه در متن مانوا (جدول سه) نشان داد که بین نمره‌های کل سلامت روان دانشآموزان مصروف و غیر مصروف تفاوت معناداری وجود دارد (p<0.001). نمره‌های دانشآموزان مصروف بالاتر از دانشآموزان غیر مصروف می‌باشد و همان‌گونه که ذکر گردید هر چه نمره سلامت روان فرد بالاتر باشد فرد از سلامت روان پایین‌تری برخوردار می‌باشد، پس دانشآموزان مصروف از سلامت روان پایین‌تری از دانشآموزان غیر مصروف برخوردار می‌باشند. هم‌چنین بین نمره‌های این دو گروه در عملکرد تحصیلی تفاوت معناداری بدست آمد (p<0.001) و نمره‌های دانشآموزان مصروف پایین‌تر از دانشآموزان غیر مصروف می‌باشد.

پس از مشخص شدن تفاوت بین دو گروه در متغیر سلامت روان کلی جهت بررسی معناداری این تفاوت در حیطه‌های سلامت روان در دو گروه یک تحلیل واریانس چند متغیری (مانوا) انجام شد. نتایج حاصل در جدول ۴ نشان داده شده است.

جدول ۴ نتایج حاصل از تحلیل واریانس چند متغیری (مانوا) بر روی میانگین نمره‌های حیطه‌های سلامت روان در دانشآموزان دو گروه

آزمون	مقدار	فرضیه	درجه آزادی خطأ	F مقدار	سطح معناداری
آزمون اثر پیلایی	۰/۳۵۳	۴	۴۳	۵/۸۷	P<۰.۰۰۱
آزمون لامبدای ویلکر	۰/۶۴۷	۴	۴۳	۵/۸۷	P<۰.۰۰۱
آزمون اثر هتلینگ	۰/.۵۴۶	۴	۴۳	۵/۸۷	P<۰.۰۰۱
آزمون ریشه روی	۰/۵۴۶	۴	۴۳	۵/۸۷	P<۰.۰۰۱

$P < 0.05$

نتایج جدول ۴ نشان می دهد که بین دانش آموزان مصروف و غیر مصروف از لحاظ حیطه های سلامت روانی تفاوت معنی داری در سطح ($P < 0.001$) وجود دارد.

فرضیه ۳ بین نشانه های جسمی، نشانه های اضطرابی، کار کردن اجتماعی و نشانه های افسردگی دانش آموزان نوجوان مصروف و غیر مصروف تفاوت وجود دارد.

پس از انجام تحلیل واریانس چند متغیری و اطمینان یافتن از تفاوت بین حداقل یکی از نمرات دو گروه، برای مشخص شدن منبع این تغییر به انجام ۴ تحلیل واریانس یک راهه در متن مانوا اقدام شد، که نتایج آن در جدول ۵ نشان داده شده است.

جدول ۵ نتایج تحلیل واریانس یک راهه در متن مانوا جهت مقایسه میانگین حیطه های سلامت روان در دانش آموزان دو گروه

مقیاس	منبع تغییرات	مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	مقدار F	سطح معناداری
نشانه های جسمی	بین گروه ها	۷۲/۵۲	۱	۷۲/۵۲		
	درون گروه ها	۴۷۹/۴۵	۴۶	۱۰/۴۲	۶/۹۵	۰/۰۱
	کل	۵۵۱/۹۷	۴۷			
نشانه های اضطرابی	بین گروه ها	۶۳/۰۲	۱	۶۳/۰۲		
	درون گروه ها	۹۳۶/۹۵	۴۶	۲۰/۳۶	۳/۰۹	۰/۸۵
	کل	۹۹۹/۹۷	۴۷			
بد کار کردن اجتماعی	بین گروه ها	۷۷/۵۲	۱	۷۷/۵۲		
	درون گروه ها	۴۵۰/۲۹	۴۶	۹/۷۸	۷/۹۱	۰/۰۰۷
	کل	۵۲۷/۸۱	۴۷			
افسردگی	بین گروه ها	۴۰/۸/۳۳	۱	۴۰/۸/۳۳		
	درون گروه ها	۹۴۷/۵۸	۴۶	۲۰/۶۰	۱۹/۸۲	۰/۰۰۱
	کل	۱۳۵۵/۹۱	۴۷			

 $P < 0.05$

همان طور که جدول ها نشان داد، بین نمره های نشانه های جسمی، بد کار کردن اجتماعی و نشانه های افسردگی دانش آموزان مصروف و غیر مصروف تفاوت معناداری در سطح احتمال مورد نظر ($p < 0.05$) وجود دارد، اما بین دو گروه از لحاظ نشانه های اضطرابی تفاوت معناداری مشاهده نشد.

بحث

نتایج پژوهش حاضر نشان می‌دهد که از لحاظ سلامت روانی کلی بین دانش‌آموزان مصروف و غیر مصروف تفاوت معناداری وجود دارد. به سخن دیگر دانش‌آموزان مصروف نسبت به دانش‌آموزان غیر مصروف از سلامت روان پایین‌تری برخوردار می‌باشند. هم‌چنین این پژوهش نشان داد که در تمامی ابعاد سلامت روان (نشانه‌های جسمی، روابط اجتماعی و افسردگی)، به جز اضطراب تفاوت در نمره‌های دانش‌آموزان مصروف و غیر مصروف معنادار بوده است. نتایج پژوهش حاضر با پژوهش صالحی، فیروزکوهی مقدم و نجفی (۱۳۸۶)، که به مقایسه وضعیت سلامت روان در افراد مصروف نسبت به گروه گواه پرداخته بودند و نتایج آن‌ها نشان داده بود که سلامت روان افراد مصروف نسبت به گروه گواه نامطلوب‌تر بوده و به ویژه نشانه‌های افسردگی، اضطراب، وسوسات جبری، شکایت‌های جسمی و مشکلات در روابط بین فردی در این بیماران شیوع بالاتری از جمعیت عادی داشته است، همسو می‌باشد. در تبیین نتایج این پژوهش هم‌چنین می‌توان بیان کرد که داروهای ضد صرع از طرفی باعث کاهش حمله‌های صرع شود و از طرف دیگر بر رفتارهای فرد و ویژگی‌های روان‌شناختی او اثر نامطلوبی می‌گذارد. اما اگر صرع و حمله‌های تشنجی آن ریشه آسیب مغزی داشته باشد و یا منجر به آن شود، این آسیب‌های مغزی هم، به صورت مستقیم روی حملات صرع، مشکلات رفتاری و مسائل روان‌شناختی اثر گذاشته و باعث شکل‌گیری آن‌ها در فرد می‌شود (کیلرمن، نایدن و پراکوئن^۱، ۲۰۰۳). داروهای ضد تشنج نیز که جهت کنترل و پیشگیری از آغاز حمله‌های صرعی به افراد داده می‌شود می‌توانند در ایجاد اضطراب و افسردگی این بیماران هم به صورت عارضه جانبی و هم به علت نشانه‌های ترک ناشی از قطع مصرف یا کاهش دوز دارو مؤثر باشند (دریل و باتزل^۲، ۱۹۸۹، به نقل از صالحی و همکاران، ۱۳۸۶). صرع هم‌چنین می‌تواند سلامت جسمی فرد را کاهش دهد، سلامت بدنی و جسمی نیز خود با رشد روانی اجتماعی در ارتباط است، بیمار مصروف همواره می‌خواهد از دیگران دور باشد و همین گوشه نشینی او

1. Kyllerman, Nyden, Praquin
2. Driel & Batsel

را از رشد اجتماعی مطلوب باز می‌دارد (مظاہری و افسار، ۱۳۸۸). طرز تفکر اشتباه فرد نسبت به خود و بیماریش باعث می‌شود که فرد از جامعه و فرصت‌هایی که حق اوست کناره گیری کند و این امر موجب می‌شود فرد بیمار توان باروری استعدادهای خود را که تنها در پرتو حمایت‌های خانواده و اطرافیان و در سایه امنیت اجتماعی روی می‌دهد از دست دهد (خیراللهی، ۱۳۸۹). افزون بر این، رلی، آگنیو^۱ و نویل (۲۰۱۱) نشان دادند افسردگی در کودکان و نوجوانان مصروف در مقایسه با جمعیت عمومی از شیوع بالاتری برخوردار می‌باشد. در پژوهشی دیگر بحرینیان و کارآموز (۱۳۸۴) نشان دادند که شیوع اضطراب در بیماران مصروف نسبت به جمعیت عمومی بالاتر است که با یافته‌های پژوهش حاضر همسو نمی‌باشد که این می‌تواند ناشی از اثر ضد اضطراب داروهایی باشد که افراد مصروف برای کنترل صرع استفاده می‌کنند که باعث می‌شود میزان اضطراب در این افراد کاهش پیدا کند و از این لحاظ تفاوت چندانی با گروه کنترل نداشته باشند، همچنان که در این پژوهش این نتیجه به دست آمد. پژوهش حاضر نشان داد که عملکرد تحصیلی دانشآموزان مصروف به طور معناداری پایین‌تر از دانشآموزان غیر مصروف می‌باشد. صرع همراه با افسردگی بر عملکرد تحصیلی دانشآموزان مصروف مؤثر می‌باشد، و آن را به طور معناداری کاهش می‌دهد (توزن^۲ و همکاران، ۲۰۰۸). تأثیر صرع بر عملکرد تحصیلی می‌تواند نتیجه اختلال عملکرد سیستم عصبی مرکزی، تشنج، داروهای ضد صرع و یا واکنش والدین نسبت به فرد مصروف و یا نگرش خود بیمار باشد (رودنبرگ و همکاران، ۲۰۱۱). عقب‌افتادگی کودکان در امور تحصیلی با مسائل اجتماعی، شدت و مدت حمله‌های صریعی، آشفتگی‌های رفتاری، پرخاشگری و جنجال در کلاس و مدرسه، تحریکات و بی ثباتی خلقی، عاطفی و ناسازگاری با محیط ارتباط زیادی دارد (به نقل از میلانی فر، ۱۳۸۶). همانطور که بیان شد پژوهش‌هایی که در زمینه سلامت بیماران مصروف انجام شده است (از جمله ویلیامز و همکاران، ۲۰۰۳؛ رودنبرگ و همکاران، ۲۰۰۵) نشان می‌دهند که افراد مبتلا به صرع زمینه ایجاد مشکلات رفتاری و عاطفی مثل افسردگی و اضطراب را دارند و ممکن است به مشکلات جسمی مبتلا شوند که این امر می‌تواند باعث

1. Agnew
2. Tosun

مشکلاتی در تحصیل فرد شود، که نتایج آن‌ها با نتایج پژوهش حاضر همسو می‌باشد. نتایج حاصل از این پژوهش نشان می‌دهد که بیماری صرع بر سلامت روان این دانش‌آموzan مؤثر بوده و باعث کاهش سلامت روان این دانش‌آموzan نسبت به دانش‌آموzan غیرمصرου می‌شود. هم‌چنین پیامدهای حاصل از بیماری سبب تأثیر بر عملکرد تحصیلی این افراد می‌گردد و سبب افت تحصیلی دانش‌آموzan مصروع در مقایسه با دانش‌آموzan غیرمصروع می‌شود. از جمله محدودیت‌های پژوهش حاضر تعداد کم حجم نمونه می‌باشد که باید در تعیین‌پذیری نتایج جانب احتیاط رعایت شود. آشنایی با مسائل روان‌شناختی نوجوانان مصروع می‌تواند در آموزش و بهبود سلامت روان و عملکرد تحصیلی این نوجوانان مؤثر قرار گیرد و به این وسیله این نوجوانان را در برخورد با مشکلات جسمی، هیجانی و اجتماعی که ناشی از بیماری‌شان است، تواناتر سازد. بنابراین با توجه به نتایج پژوهش حاضر پیشنهاد می‌گردد آموزش‌هایی در جهت آموزش بهداشت روانی این دانش‌آموzan و هم‌چنین آموزش‌هایی به اولیا و مردمیان این افراد در جهت بهبود سلامت روان و عملکرد تحصیلی فرزندان‌شان داده شود. هم‌چنین با توجه به اثرات روان‌شناختی که بیماری صرع ممکن است به بار آورد پیشنهاد می‌شود پژوهش‌هایی در ارتباط با سایر عوامل روان‌شناختی در ارتباط با این دانش‌آموzan صورت گیرد.

منابع

- آتش افروز، ب؛ پاکدامن، ش و عسگری، ع. (۱۳۸۷). پیش‌بینی پیشرفت تحصیلی از طریق میزان دلستگی. *فصلنامه خانواده پژوهی*، سال چهارم، شماره‌ی ۱۴، صص ۲۰۳-۱۹۳.
- آتش افروز، ع. (۱۳۸۶). مقایسه سلامت عمومی، استرس شغلی و فرسودگی شغلی معلمان مدارس استثنایی و عادی مقطع ابتدایی خوزستان. *پایان‌نامه کارشناسی ارشد روان‌شناسی تربیتی، دانشگاه چمران اهواز*.
- ابوالقاسمی، ع و نریمانی، م. (۱۳۸۵). آزمون‌های روان‌شناسی. اردبیل: باع رضوان.
- بحرینیان، ع و کارآمد، ا. (۱۳۸۴). بررسی میزان اضطراب در بیماران مبتلا به انواع صرع مراجعه کننده به درمانگاه اعصاب بیمارستان امام حسین تهران و انجمن صرع ایران. پژوهش در پژوهشکی، دوره بیست و نه، شماره‌ی ۳، صص ۳۳۸-۳۳۵.
- خیراللهی، ش. (۱۳۸۹). مشکلات اجتماعی- روانی و رفتاری در بیماران مبتلا به صرع. *فصلنامه انجمن صرع ایران*، سال هشتم، شماره‌ی ۲۱، ص ۲۳.
- ذکایی، ع. (۱۳۷۸). بررسی رابطه مفهوم خود و سبک‌های استنادی با پیشرفت تحصیلی دانش آموزان پسر سال سوم علوم تجربی دبیرستان‌های تهران. *پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت معلم تهران*.
- ساعتچی، م؛ کامکاری، ک و عسگریان، م. (۱۳۸۹). آزمون‌های روان‌شناسی. تهران: نشر ویرایش شاملو، س. (۱۳۸۶). آسیب شناسی روانی. تهران: انتشارات رشد.
- صالحی، م؛ فیروزکوهی مقدم، م و نجفی، م. ر. (۱۳۸۶). مقایسه وضعیت روانی بیماران مبتلا به صرع ژنالیزه ایدیوپاتیک با گروه شاهد. *مجله پژوهشات علوم پزشکی زاهدان*. دوره‌ی نهم، شماره‌ی ۱، صص ۴۴-۴۷.
- صفوی، م؛ پارسانیا، ز و احمدی، ز. (۱۳۸۹). بررسی سلامت روان و شیوه‌های مقابله با استرس در خانواده بیماران مصروف مراجعه کننده به انجمن صرع ایران. *مجله علوم پزشکی دانشگاه آزاد اسلامی*، دوره‌ی بیست، شماره‌ی ۳، صص ۱۹۸-۱۹۴.
- مظاہری، م و افشار، ح. (۱۳۸۸). بررسی سازگاری اجتماعی کودکان و نوجوانان مصروف (۱۸-۱۲) شهر اصفهان در سال ۱۳۸۴. *مطالعات روان‌شناسی*، دوره‌ی سوم، شماره‌ی ۵، صص ۱۱۶-۱۱۳.
- میلانی فر، ب. (۱۳۸۶). *روان‌شناسی کودکان و نوجوانان استثنایی*. تهران: انتشارات قومس.
- نایینیان، م. (۱۳۸۳). مقایسه فرایندهای شناختی در بیماران صرعی قبل و پس از درمان. دو ماهنامه

علمی پژوهشی دانشگاه شاهد، دوره‌ی هفتم، شماره‌ی ۱۱، صص ۲۲-۱۷.
هونم، ح.ع. (۱۳۷۶). استانداردسازی و هنجاریابی پرسنامه سلامت عمومی (GHQ-۲۸) بر روی دانشجویان دوره کارشناسی دانشگاه تربیت معلم. مؤسسه تحقیقات تربیتی، دانشگاه تربیت معلم.

- Baki, O., Erdogan, A., kantarci, O., Akisik, G., kayaalp, L., & Yalcinkaya, C. (2004). Anxiety and depression in children with epilepsy and their mothers. *Epilepsy Behav*, 5(6), 958-964.
- Behrman, R. (2004). *Nelson Text book of Pediatrics*. Philadelphia: WB, Saunders Company.
- Beyenburg, S., Mitchell, A., Schmidt, D., Elge, C., & Ereuber, M. (2005). Anxiety in patient with epilepsy: systematic review and suggestions for clinical management. *Epilepsy Behav*, 7, 161-171.
- Bishop, M., & Boag, E. (2006). Teachers' knowledge about epilepsy and attitudes toward students with epilepsy: Results of a national survey. *Epilepsy & Behavior*, 8, 2, 397-405.
- Bishop, M. (2002). Employment for People with Epilepsy. *Epilepsy & Behavior*, 3, 2, 204.
- D Hills, M . (2007). The psychological and social impact of epilepsy. *Neurology Asia*, 12 (1), 10 – 12.
- Ekinci, O., Titus, J. B., Rodopman, A. A., Barkem, M., & Trevathan, E. (2009). Depresion and anxiety in children and adolescents with epilepsy: Pervalance, risk factor, and treatment. *Epilepsy & Behavior*, 14(1), 8-18.
- Jenson, z. E.(2011). Epilepsy as a spectrum disorder: Implications from novel clinical and basic neuroscience. *Epilepsia*, 52(1), 1-6.
- Kanner, A. M. (2003). Depression in epilepsy: a frequently neglected multifaceted disorder. *Epilepsy & Behavior*, 4, 2, 11-19.
- Kyllerman, M., Nyden, A., & Praquin, N. (2003). Transient, psychosis in a girl with epilepsy and continuous spikes and waves during slow sleep, *European Child and Adolescent Psychiatry*. 5 (4), 177-186.
- Lanteaume, L., Bartolomei, F., & Bastien-Tonazzzo, M. (2009). How do cognition, emotion, and epileptogenesis meet? A study of emotional cognitive bias in temporal lobe epilepsy. *Epilepsy & Behavior*, 15 (2), 218-224.
- Lee, E. J. (2007). A cognitive vulnerability model of depression for people with temporal lobe epilepsy: A longitudinal study. *Ph.D dissertation, University of Wisconsin*.
- Reily, C., & Neville, B. R. (2011). Academic achievement in children with epilepsy: A review. *Epilepsy Research*, 97, 1, 112-123.
- Reily, C., Angew, R., & Neville, B. R.(2011). Depression and anxiety in childhood epilepsy: A review. *Seizure*, 20(8),589-597.
- Rodenburg, R., Stams, G. J. Meijer, A. M., Aldenkamp, A. P., & Dekovic M.(2005). Psychopathology in children with epilepsy: A meta

-
- analysis. *J Pediatr Psychol*, 30(6),453-68.
- Roodenberg, R., Wanger, J. L., Austin, J. K., Kerr, M., & Dunn, D. W. (2011). Psychological issues for children with epilepsy. *Epilepsy & Behavior*, 22(1), 47-54.
- Sillanpaa, M. (2004). Learning disability: Occurrence and long-term consequences in childhood-onset epilepsy. *Epilepsy Behav*, 5 , 937-944.
- Tosun, A., Gokcen, S., Ozbaran, B., Serdaroglu, G., Polat, M., & et al. (2008). The effect of depression on academic achievement in children with epilepsy. *Epilepsy & Behavior*, 13(3),494-498.
- Williams, J., Steel, C., Sharp, G. B., DelosReyes, E., Phillips, T., Bates, S., & et al. (2003). Anxiety in children with epilepsy. *Epilepsy Behav*, 4(6), 729-32.